

מן המיצר אל המרחב, לקדש שם ישראל ושם ירושלים וילידי שעשועי בעולם, וזוכר אני מה שהי' שומה בפינו, עת שהיינו תינוקות — שמיום שנחרב ביהמ-ק ניתנה נבואה לתינוקות — בכל פעם שראינו אותו עולה לבית מרן הגאון רבינו שמואל סאלנט זצ"ל, ענינו ואמרנו: הנה האב והפטרון של ירושלים, וגם שמעתי מפי הזקנים, איך היו מוקירים אותו מצד יחוסו ומצד כביר פעולותיו.

והנה מכבר ביארתי, איך שכל אלו אשר זכו ליקח לבכם לבנורת בית ד' ולהקים שממות ארצנו הק', אם רק נגשו לזה מצד קודש האמונה ומצד החשת גאולתם של ישראל לעזוב את הארצות הטמאות ולהתישב בארץ קדשנו, להתישב וליישב תקומת ישראל ובנין ארצם, שמתוך שהתאחזו בארץ הנבואה, זכו למחזות קדושות והופעות עליונות מה שאי-אפשר לזכות אליהם בארצות נכר מצד גושם ואירם הטמאה, וגם אלה שלא יכלו להתכונן להשראת קדושה וגילויי הופעה, אור הקודש והמקדש של ארץ הקודש, תקפתם ושכן עליהם רוח ד'. — עדים על זה אלו העולים הראשונים, חבורתא קדישתא תנאי דבי אלי' תלמידי מרן אגר"א זי"ע, שמאז נתעורר רבינו הגר"א לעלות לירושלים, לאוקמא שכינתא מעפרא, ונחה עליו רוח ד', מצד שגם בעודו בחו"ל התחבק והתקפל באוירא דכי"א וקדישא של מקום הקודש והמקדש, כידוע מהשלמא דמתיבתא דרקיע די נשלח לו ונתגלה ע"י המחזה שראה הגאון הקדוש ר' ארנ' ^{החכם} לייב קצינלבוזיגין אב"ד בריסק, ולולי העיכובים מן השמים שעוד לא הגיעה שעתו, הי' אז מתקיימת הנבואה, הנה אנכי שולח לכם את אלי' הנביא וגו', — אבל מה שלא עלה ביד הרב עלה ביד התלמידי-דים, ובאו אל המנוחה ואל הנחלה (שילה וירושלים, זבחים קיט). כולם עלו למעלות נוראות וחזו מחזות אלקים, "רוה"ק וגילויי אליהו זל"ט" והם אשר אצלו על ר' יוסף, הנין והנכד שלהם, וגם עליו צלחה רוח השיר ויזמר בשבחין למיעל גו פתחין, כתב ארז הפזמונים אשר כולם אומרים ח"ן וכבוד, לגלות במלים קצרות כל פרשת העבר וכל מה שהיתה יד ד' על אלי' ומסרה לתלמידיו וצאצאיהם, וגם מרמזי רמזי לדברים שהם מכבשנו של עולם, מדורשי רשומות ראשי פרקים, מסדרי הגאולה, והתקומה, וכיללם יחד בהרזים.

ובצפייתם ציפו, כי כמו שאין בנין בלא יסוד, כן אי-אפשר לבנין הארץ בלא הקמתה של ירושלים והרחבת פרזותיה, לקיים "פרזות תשב."